

เพลงยาว

ผู้แต่ง            เจ้าฟ้าธรรมาธิเบศร

ลักษณะการแต่ง แต่งด้วยกลอนเพลง คือขึ้นต้นด้วยวรรคที่ ๒ ของคำกลอน

เรื่องย่อ

แสดงความรักที่มีต่อนาง รำพึงความต่ำต้อยของตนที่อาจเอื้อมิได้ปองนางซึ่งสูงศักดิ์กว่า

เปรียบตนเป็นกระต่าย เปรียบนางเป็นจันทร์

ข้อความบางตอน

ปางที่เฝ้าตามานสุมาลย์สมร

ดั่งหมายดวงหมายเดือนดารากร

อันลอยพื้นอำพรโทยมพราย

แม้พี่เหิรเดินได้ในเวหาศ

ถึงจะมากก็ไม่เสียซึ่งแรงหมาย

มิได้ชมก็ก่อให้เกิดนารีชาย

เมียงหมายรัศมีพินามอง

ที่มา : ประวัติวรรณคดีไทยสมัยสุโขทัยและอยุธยา ของเสนีย์ วิลาวรรณ